

MUGUR ANDRONIC, *Evoluția habitatului uman în bazinul hidrografic Soloneț din paleolitic până la sfârșitul secolului al XVIII-lea*, în *Suceava*, 22–23, Supliment VI, Iași, 1997, 188 p.

Deși este recunoscută necesitatea stringentă a identificării pe teren și a publicării microzonale și, în final, la nivel național a tuturor vestigiilor arheologice, pentru o repertoriere patrimonială a lor, între altele în scopul protecției prin lege și a evitării distrugerii, știind că pentru epocile istorice îndepărtate doar arheologia este în măsură să aducă noi informații utile în cercetare, finalizarea unor astfel de lucrări la scară macrozonală și națională rămâne, în continuare, un deziderat.

În contextul efortului de alcătuire a unor repertorii arheologice la nivel zonal se înscrie lucrarea lui Mugur Andronic, activ cercetător de la Muzeul Național al Bucovinei din Suceava, intitulată *Evoluția habitatului uman în bazinul hidrografic Soloneț din paleolitic până la sfârșitul secolului al XVIII-lea*. Volumul este rezultatul unor multiple investigații arheologice, coroborate cu informațiile oferite de izvoarele scrise medievale, dintr-o microzonă din jumătatea meridională a Bucovinei (217 km²), aparte ca structură geografică și bogată în vestigii ale trecutului. Se poate considera că, până la un punct, ea poate fi luată ca eșantion de analiză pentru părțile de nord ale Moldovei.

Trebuie menționat faptul că, în microzona cercetată, sunt situate câteva localități unde, în ultimele decenii, s-au efectuat investigații arheologice de amploare, cu rezultate deosebite, care sunt deja asimilate în literatura de specialitate, la acestea autorul adăugând nu numai descoperirile sale de suprafață, ci și informațiile obținute în urma propriilor săpături arheologice.

În cadrul cercetării, un prim principiu respectat de Mugur Andronic a fost acela al revenirii periodice pe locul descoperirilor deja făcute, pentru o datare cât mai sigură și pentru depistarea unor eventuale noi niveluri de locuire. Pornindu-se de la natura tipului de cercetare, trebuie subliniată inevitabilitatea caracterului relativ al unor datări, cât și

imposibilitatea surprinderii integrale a tuturor nivelurilor de locuire umană pe un anumit loc.

După cum reiese din conținutul lucrării, autorul a întreprins, de-a lungul anilor, cu multă competență și pasiune, o susținută cercetare în direcția investigării unor mărturii ale trecutului, efectuând sondaje și săpături arheologice destul de extinse, necesare scoaterii la iveală a unor mărturii sau a salvării de la distrugere a unui patrimoniu foarte bogat și extrem de variat.

Este demn de reținut că în bazinul hidrografic al râului Soloneț locuirea umană este atestată încă din perioada paleolitică și că densitatea așezărilor și necropolelor de-a lungul diferitelor epoci istorice a fost în permanență mare până în zilele noastre, fapt ce se explică nu numai prin rodnicia pământului, ci și prin existența în zonă a depozitelor de sare sau a surselor de apă sărată la suprafață, bogăție naturală ce a avut un important rol în dinamica complexelor de locuire, atât ale autohtonilor, cât și ale alogenilor.

Mugur Andronic adaugă descoperirilor arheologice din fiecare localitate cercetată informațiile oferite de izvoarele documentare, cartografice și toponimice, reușind să alcătuiască un repertoriu de reală utilitate a zonei, realizând concomitent micromonografiile ale comunelor investigate. Astfel, cartea de față constituie o lucrare ce contribuie la îmbogățirea repertoriului arheologic al județului Suceava, înlesnind în același timp înțelegerea unor aspecte ale evoluției umane din regiunile est-carpătice ale României. Volumul aparținând muzeografului sucevean este foarte util pentru specialiști și datorită punctelor de vedere noi exprimate, ca și a interpretărilor și reconsiderărilor cronologice și culturale propuse, oferind un cadru larg de discuție, ce facilitează încercările de reconstituire a trecutului cât mai aproape de realitatea istorică.

SORIN IVĂNESCU